

10. gr.

Nú ris ágreiningur milli landeiganda og hreppsnefndar um skilning á samþykkt þessari eða framkvæmd hreppsnefndar á henni, og sker þá ráðherra úr.

Viðauki þessi, sem saminn er og samþykktur af hreppsnefnd Mosfellshrepps staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 19/1905, sbr. lög nr. 84/1943 til að öðlast þegar gildi.

Félagsmálaráðuneytið, 25. maí 1970.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

25. maí 1970.

Nr. 147.

REGLUGERÐ

um hitaveitu og hitalagnir í Húsavík.

I. KAFLI**ALMENN ÁKVÆÐI**

1. gr.

Gildissvið.

Reglugerð þessi gildir um allt lögsagnarumdæmi Húsavíkur nema annað sé tekið fram hér á eftir.

2. gr.

Reglugerðin gildir um allar vatnshitalagnir, svo og lofthitunarkerfi og loft-ræstingarkerfi.

3. gr.

Stjórn hitaveitu.

Bæjarstjórn Húsavíkur fer með stjórn Hitaveitu Húsavíkur, sem er eign Húsavíkurbæjar. Um daglegan rekstur hitaveitunnar fer eftir samþykkt um stjórn bæjarins. Þegar þörf þykir á að mati bæjarstjórnar, skal ráðinn sérstakur hitaveitustjóri, en þar til hann verður ráðinn skal tæknifræðingur bæjarins fara með störf hans.

4. gr.

Einkaleyfi hitaveitu.

Hitaveita Húsavíkur hefur einkaleyfi á dreifingu og sölu á heitu vatni innan lögsagnarumdæmisins.

Bæjarstjórn getur þó heimilað einstaklingum og félögum að annast fjarhitun á tilteknum svæðum undir yfirstjórn hitaveitunnar.

5. gr.

Utanhússlagnir.

Bæjarstjórn (hitaveitustjóri) lætur leggja allar utanhússlagnir: Aðalæðar, dreifiæðar og heimæðar inn í hús, sbr. þó 2. málsg. 4. gr.

6. gr.

Þeim, sem húseign á við götu eða veg, þar sem dreifið hitaveitu liggur, er skylt að láta tengja hitakerfi hússins við hitaveituaðina. Nú eru sérstakir erfiðleikar á tengingu húss eða tenging þykir af einhverjum ástæðum ekki ráðleg, og getur hitaveitustjóri ákveðið, að húsið skuli ekki tengt við hitaveitukerfið.

7. gr.

Hitaveitan hefur eignarrétt og viðhaldsskyldu á dreifiðum sínum, svo og heimæðum og lögnum innanhúss að miðstöðvarkerfi húss. Þetta á þó ekki við um lagnir ofan kjallara eða 1. hæðar, ef hús er kjallaralaust.

8. gr.

Afnót hitaorku.

Sú hitaorka, sem hitaveitan lætur í té, er ætluð til upphitunar húsa og almennra heimilisnota.

Nú kemur fram ósk um að nota hitaorku til annarra þarfa en greinir í 1. mgr., og þarf þá til þess heimild hitaveitustjóra.

9. gr.

Réttur húseigenda til afnota af hitaveituvatni skuldbindur ekki hitaveituna til þess að tryggja, að þrýstingur í dreifiðum hennar sé ávallt nægilegur.

10. gr.

Ábyrgð hitaveitu.

Hitaveitan ber ekki fjárhagslega ábyrgð á tjóni, er leiða kann af rekstrartruflunum, er verða á henni vegna frosta, rafmagnsbilunar eða annarra óviðráðanlegra atvika.

Sama gildir, ef rennsli í æð er stöðvað um stundarsakir vegna viðgerðar og annars slíks.

11. gr.

Hitaveitunni er heimilt að nota aftur vatn, sem runnið hefur gegnum hitakerfi húss, svo og þéttivatn, ef um jarðgufuhitun er að ræða. Ef hitaveitustjóri óskar ekki eftir að nota slíkt afrennslisvatn, getur hitaveitustjóri leyft notkun þess til upphitunar á geymslu, bílskúr, gróðurhúsi eða öðrum slíkum stöðum, sem ekki þurfa ákveðið hitastig. Hitaveitustjóri getur þó jafnan afturkallað slík leyfi, ef hann telur hitaveituna þurfa á vatninu að halda.

12. gr.

Umsóknir.

Áður en hafizt er handa um lagning nýrra kerfa, er um getur í 2. gr., eða breytingu á eldri kerfum, skal húseigandi með minnst 7 daga fyrirvara senda umsókn um það til hitaveitustjóra.

Umsókn skal rituð á eyðublað, sem skrifstofa hitaveitunnar lætur í té, og skal hún undirrituð af eiganda hússins eða fullgildum umboðsmanni hans ásamt þeim, sem verkið á að annast.

Umsókn á að fylgja uppdráttur að lögninni í þríriti.

13. gr.

Uppdrættir.

Uppdráttur skal gerður af sérmenntuðum verkfræðingi, tæknifræðingi eða pípu-lagningameistara, sem hlotið hefur sérstaka löggildingu bæjarstjórnar og ber hann ábyrgð á því, að uppdráttur sé réttur og í samræmi við reglur og lög, er gilda um byggingarmál.

Samþykktur uppdráttur skal ávallt liggja fyrir, áður en bygging húss er hafin.

14. gr.

Uppdrættir skulu vera skýrir og greinilegir og gerðir á haldgóðan pappir og þannig frá gengið, að ekki máist drættir eða letur við geymslu. Stærð þeirra skal vera DIN A2 (42.0×59.4 cm) eða stærri samkv. þeim stöðlum. Lagnir skulu sýndar með rúmteikningu með jöfnun einingum á ásum í mælikvarða 1:50 eða 1:100, en grunnmyndir í mælikvarða 1:100 eða 1:50. Sérteikningar skulu gerðar í mælikvarða 1:20, 1:10, 1:5 eða stærri. Uppdrættir eiga að sýna allar lagnir, raufar og göt í steypu fyrir slíkar lagnir og allt fyrirkomulag í hitunarherbergi. Nota skal tákn þau, sem sýnd eru í 49. gr.

Tilgreina skal í metrakerfi stærðir á hitunartækjum, pípum, ofnum og loftrist-um og tengingu þeirra við lofthitunarkerfi, svo og önnur mál, sem nauðsynleg eru. Ef hitaveitustjóri telur ástæðu til, getur hann krafist þess, að útreikningar verði lagðir fram.

15. gr.

Ef uppdraettir eru ekki til af gömlum hitalögnum, sem breyta á, getur hitaveitustjóri krafist þess, að þeir séu gerðir, eftir því sem nauðsynlegt er, og ber húseigandi allan kostnað af því.

16. gr.

Samþykkt uppdráttu.

Þegar hitaveitustjóri hefur samþykkt uppdrátt, skal hann árita 3 eintök hans, tvö eintök skal varðveita í skjalasafni bæjarins, en hið þriðja skal afhent um sækjanda.

Sá er verkið á að vinna, skal, áður en hann hefst handa rita nafn sitt á þau eintök, er verða varðveitt í skjalasafninu.

Áritaður uppdráttur skal jafnan vera á vinnustað.

Með áritun tekur hitaveitustjóri enga ábyrgð á því, að unnt sé að framkvæma viðkomandi verk, eða kerfi sé rétt útreiknað.

17. gr.

Um rétt manna til að annast hitalagnir.

Um rétt manna til að annast hitalagnir í Húsavík fer eftir lögum um iðju og iðnað. Þeir, sem hitalagnir framkvæma bera ábyrgð á, að allar lagnir séu í samræmi við reglugerð þessa, svo og nánari fyrirmæli, er sett kunna að verða og samþykktu uppdraetti. Ef skipt er um ábyrgðarmenn meðan á verki stendur, skal það tilkynnt hitaveitustjóra skriflega og lætur hann þá fara fram úttekt á þeim hluta verks, sem lokið er.

Óheimilt er að halda áfram framkvæmdum fyrr en annar aðili með fullum starfsréttindum hefur tekið við verkinu.

Hitaveitustjóri getur áskilið, að þeir einir megi annast suðuvinnu á pípum skv. reglugerð þessari, er staðizt hafa sérstakt hæfnispróf í logsuðu.

18. gr.

Eftirlit.

Hitaveitustjóri eða eftirlitsmaður hans skal hafa eftirlit með því, að nýlagnir séu í samræmi við samþykktan uppdrátt og reglugerð þessa. Engar hitalagnir má hylja, fyrr en þær hafa verið viðurkenndar af hitaveitustjóra eða eftirlitsmanni hans.

Þrýstiprófa skal hitalagnir sbr. 48. gr.

Áliti eftirlitsmaður hitaveitustjóra, að verk sé eigi framkvæmt skv. ákvæðum reglugerðar þessarar eða öðrum reglum, er settar kunna að verða, getur hann stöðvað verkið, þar til bætt hefur verið úr því, sem áfátt kann að vera.

19. gr.

Eftirlitsmaður hitaveitustjóra skal jafnan hafa frjálstan aðgang að hitalögnum, bæði innan húss og utan. Húseiganda er skylt að láta honum í té þær upplýsingar, er máli geta skipt um hitun hússins.

20. gr.

Dælur á heimæðum.

Óheimilt er að tengja vatnsdælur við heimæðar, nema skriflegt leyfi hitaveitustjóra sé fyrir hendi og þannig sé frá dælu gengið, að ekki valdi óþægindum.

II. KAFLI

SÉRÁKVÆÐI

21. gr.

Efni og frágangur.

Öll vinna að hitalögnum skal vera vel af hendi leyst og allt efni óaðfinnlegt. Nú telur hitaveitustjóri, að vinna eða efni sé gallað, og er þá skylt að bæta úr því.

22. gr.

Katlar.

Stærð katla skal tilgreind í Mcal/h ($1 \text{ Mcal} = 10^3 \text{ kcal}$) og fermetrum hitaflatar, og skulu þær stærðir letraðar framan á ketil. Þar skal og letra á hámarks notkunarþrýsting ketils, tilgreina framleiðanda og smíðaar.

Tilgreind afköst skv. 1. mgr. skulu miðuð við eftirfarandi: Ketill skal vera ný-hreinsaður, kyntur a. m. k. 4 stundir fyrir prófun með viðeigandi eldsneyti og reykhiði eigi hærri en 200°C í reykpiðu við ketil. Mælingar skulu miðaðar við 20° innihita í ketilhúsi.

Við brennslu með föstu efni miðað við ofangreind skilyrði má reykgas eigi innihalda minna en 12,5% af CO_2 en 11%, ef um fljótandi eldsneyti er að ræða.

Ef um minni katla er að ræða en 40 Mcal/h og 5 fermetra hitaflatar, má lágmarks innihald reykass af CO_2 eigi vera minna en 90%.

Jafnan skal miða við sótlausan bruna eldneftis.

23. gr.

Þrýstipól katla.

Katlar fyrir vatnshitun skulu þrýstiprófaðir með 6 kg/cm^2 , nema annars hærra þrýstímarks sé óskað af þeim, sem uppdrátt gerir.

24. gr.

Uppsetning katla.

Katla skal setja upp þannig, að auðvelt sé að komast að þeim til sóthreinsunar, viðhalds og annars eftirlits. Vatnskatla skal einangra frá gólfi með 10 cm þykkum vikurplötum eða annarri jafngóðri einangrun, nema ketillinn sé með vatnsheldum botni, enda standi hann þá á minnst 3 cm háum fótum.

25. gr.

Um smíði katla, súgspjöld o. fl.

Öll ketillok skulu vera loftþétt. Á reykpiðu eða reykháf skal setja sjálfvirk súgspjald, er haldi jöfnum og réttum súgi í katlinum. Neðst á hverjum vatnskatli skal vera tæmingarstútur, og skal hann að jafnaði settur upp á framhlið hans. Stærð hans skal vera 15 mm á kötlum upp að 5 m² hitafleti, en 20 mm á 5 m² kötlum og stærri.

26. gr.

Um mæla og öryggisloka á kötlum.

Á öllum vatnskötlum skal koma fyrir vatnshitamæli, þrýstimæli og öryggisloka. Framan á hverjum katli skal komið fyrir reykhitamæli með vísi.

Á loftkatli skal vera hitamælir, er mælir hita frá katlinum.

27. gr.

Forhitarar.

Pípur í forhitarar skulu vera þrýstiprófaðar með 30 kg/cm², en kápa með 6 kg/cm².

Forhitarar skulu staðsettir í minnst 5 cm fjarlægð frá vegg, lofti eða gólfi og tryggilega fastir.

Á forhiturum skulu vera hitamælar, þrýstimælar og öryggislokar á hliðstæðan hátt og kötlum, sbr. 26. gr., auk tæmingarstúta, sbr. 25. gr., og þannig frá gengið, að ekki valdi hávaða.

Leyfi hitaveitustjóri forhitarar, ákveður hann lágmarksstærð hans svo og hvert þrýstingstap má mest verða í forhitaranum við hámarksálag.

28. gr.

Hitageymar.

Við smíði geyma skal þess ávallt gætt, að styrkleiki þeirra verði nægur til að þola vatnsþrýsting þann, sem á þeim kann að verða.

Þeir skulu aldrei prófaðir með minni þrýstingi en 6 kg/cm².

Um styrkleika á samskeytum skal fara eftir gildandi ákvæðum um eimkatla. Framan á hverjum geymi skal komið fyrir plötu, sem á sé letrað nafn framleiðenda, stærð geymisins í lítrum, þrýstipól (raunþrýstingur) í kg/cm² og framleiðsluár.

29. gr.

Oliubrennarar.

Lágmarksnýting eldsneytis í oliubrennara skal vera í samræmi við þær reglur sem settar eru í 22. gr., miðað við það álag og þá oliutegund, sem framleiðandi tilgreinir. Oliubrennara skal þannig komið fyrir við ketil, að tryggt sé, að samskeyti við stút hans séu loftþétt. Í hverjum oliukyntum katli skal komið fyrir eld-

holi úr eldföstum steini. Stærð þess og gerð skal fara eftir fyrirsögn framleiðanda brennarans.

Þegar oliubrennari hefur verið settur upp, skal fram fara prófun hans og ketilsins, skv. 22. gr. Sú prófun skal framkvæmd af manni, sem hlotið hefur sérstaka löggildingu til slíks, og sér hann um samhæfingu tækjanna. Hann skal síðar gefa vottorð um það til eftirlitsmanns hitaveitustjóra, þegar lokaúttekt hitalagnar fer fram.

Við frágang oliubrennara skal þess gætt, að sem minnstur hávaði stafí frá tækinu, enda fari hann ekki yfir 75 decibel mælt í 1 m fjarlægð frá miðju tæki.

Ef nota á oliubrennara, sem ekki eru sjálfvirkir, skal leita samþykkis slökkviliðsstjóra á því.

30. gr.

Baðvatnsgeymar.

Ytra byrði baðvatnsgeyma skal þrýstiprófa með 6 kg/cm² þrýstingi, en innra byrgði og gormpípur með 9 kg/cm².

Baðvatnsgeymar skulu staðsettir í minnst 5 cm fjarlægð frá vegg eða lofti og tryggilega festir. Stútar í baðvatnsgeymum skulu vera sem hér segir:

Fyrir hringrásarvatn	2 stútar
Fyrir baðvatn	2 stútar
Fyrir hitamæli	1 stútur
Fyrir hitastilli	1 stútur

Botnar baðvatnsgeyma skulu vera úthverfir, og skulu suðusamskeyti vera fyrir utan kúpuna.

Um kápugeyma gilda eftirfarandi sérákvæði: Séu geymar undir 700 mm þvermáli skal þykkt kápu vera minnst 4 mm, innra byrðis 5 mm og botns 6 mm. Sé þvermál geyma meira, ber að leggja fram sérstakan útreikning á styrkleika. Innan við kaldavatnsstútinn skal komið fyrir kringlóttu dreifiplötu, sem sé minnst 20 cm í þvermál og 3 mm á þykkt.

31. gr.

Pípur.

Pípur, sem notaðar eru til hitalagna, skulu fullnægja lágmarksákvæðum þeim, sem eru í gildandi þýzkum stöðlum (DIN-Normen 2440 eða 2448).

Allar pípur skulu vera hreinar. Í þeim mega ekki vera ryðskánir. Í gegnum hverja pípu, sem minni er en 50 mm, skal fyrir notkun renna stálkúlu, er sé minnst 80% af þvermáli pípunnar, en stærri pípur nægir að skyggna. Þar, sem pípur eru í mýruðum eða lokuðum raufum, fer um samsetning þeirra eftir ákvæðum 32. gr. Um frágang á raufum í kjallaragólfum fer eftir ákvæðum 42. gr.

32. gr.

Um samsetningu pípa.

Pípur 40 mm og víðari skal að jafnaði sjóða saman. Grennri pípur skal annað hvort sjóða saman eða tengja með skrúfuðum tengistykkjum.

Þar sem pípur eru huldar, getur hitaveitustjóri krafist þess, að samskeyti séu soðin.

Heimilt er að nota kraga eða samfellinga/tengja (Uniona), þar sem líkur eru á því að taka þurfi pípur í sundur síðar.

33. gr.

Um suðuvinnu á pípum.

Nú eru pípur soðnar saman, og skal þá tryggt, að frá öllum samskeytum sé þannig gengið, að soðið sé í gegnum pípuveggina og ekki sé gjall, loftbólur eða aðrir gallar á suðu.

34. gr.

Prófun á suðu.

Eftirlitsmaður hitaveitustjóra hefur rétt til að krefjast þess, að teknir verði bútar úr hitakerfinu til prófunar, svo margir, sem honum þykir við þurfa.

Sá sem ábyrgð ber á verkinu, skal taka slík sýnishorn og færa lögnina í samt lag aftur.

Komi í ljós, að sýnishorn fullnægi ekki þeim kröfum, sem gera verður til þeirra, ákveður hitaveitustjóri, hvað gert skuli til lagfæringar eða hve mikinn hluta kerfis skuli endurleggja.

35. gr.

Um pípulögnina.

Pípur skal leggja með tilliti til lofttæmingar hitunarkerfisins.

Þegar breyta þarf stefnu lagnar, skal að jafnaði beygja pípu eftir því, sem aðstæður leyfa. Séu lyppubeygjur notaðar, skal eigi beygja meira en svo, að ein lyppa komi á hverja 10° beygju. Skámiðju-tengistykki skal nota eftir, því sem unnt er.

Við skurð á pípum skal snarað úr endum þeirra. Pípur, sem lagðar eru með veggjum og undir loftum, skal festa með burðarjárnnum, og ber að ganga svo frá járnunum, að þau hindri ekki hitaþennslu pípnanna.

36. gr.

Miðstöðvarofnar.

Alla miðstöðvarofna skal skola og þrýstiprófa með 6 kg/cm² þrýstingi, áður en þeir eru settir upp. Ofnar skulu að jafnaði festir á vegg. Fjarlægð milli burðarjárna skal vera mest 80 cm og fjarlægð frá burðarjárnnum að enda ofns skal ekki vera meiri en 20 cm.

Burðarjárn ofna skal staðsetja þannig, að fjarlægð ofns verði að minnsta kosti 3 cm frá fullgerðum vegg, en fjarlægð frá fullgerðu gólfi upp að ofni skal vera 10—15 cm.

Tengipípur ofna skulu vera svo langar, að þær þoli þensluhreyfingu aðliggjandi stofna.

37. gr.

Geislahitunarlögn.

Í geislahitunarlögn má eingöngu nota pípur, sem þola a. m. k. 40 kg/cm² þrýsting.

Pípurarnar skal beygja kaldar, þannig að bil milli pípnanna verði rétt samkv. uppdrætti. Um innsteypt samskeyti vísast til 32. gr. Hitamottur skal leggja á a. m. k. 5—6 mm steypustyrktarjárn eða steinflögur, þannig að tryggt séð að steypa geti runnið undir þær alls staðar.

Áður en hitaflatir eru lagðir niður skal kúla send eftir pípum í hverjum einstökum þeirra, og skal hún vera a. m. k. $\frac{3}{4}$ af innanmáli þeirra pípnna, sem hún á að fara í gegnum.

Að lokinni niðurstetningu hitaflata og tengingu þeirra skal þrýstireyna geislahitunarkerfið með köldu vatni með 30 kg/cm² þrýstingi, er haldið óbreyttum í 2 klst. Geislahitunarkerfi telst þétt, ef ekki sést rakavottur utan á neinni pípu eftir slíka prófun. Eftirlitsmaður hitaveitustjóra skal vera viðstaddur, þegar prófanir samkv. þessari grein fara fram.

Á öllum geislahitunarkerfum skulu vera sjálfvirk stjórnþæki, sem fyrirbyggja að of heitt vatn geti farið inn á þau.

38. gr.

Lokar.

Lokar skulu að jafnaði vera rennilokar með krögum eða suðuendum. Í lokum, sem eru 80 mm eða minni, mega endar vera skrúfuskornir.

Stillilokar skulu að jafnaði vera keilu- eða sætislokar. Við alla miðstöðvarofna skal vera tvístilliloki með kvarða, er sýni, á hvað viðkomandi loki er stilltur.

39. gr.

Þenslukur.

Á öllum vatnshitunarkerfum skulu vera þenslukur. Á miðstöðvarkerfum, sem hituð eru frá einföldu hitaveitukerfi, skal vera þenslukur á uppstreymispípu þannig staðsett, að það sé efsti hluti hitakerfisins. Á kerfum, sem hituð eru frá forhiturum, þarf ekki að vera þenslukur á hitaveituæðinni.

Þenslukur þau, sem sett eru á frárennslispípur hitaveitukerfa, skulu vera hæfilega stór að dómi hitaveitustjóra. Á þenslukurunum skulu vera loftpípur. Sé frosthætta, þar sem þenslukur er staðsett, skal þar einangrað.

Yfirfall skal vera frá öllum opnum þenslukurum til frárennsliskerfis. Yfirfallspípu úr zínkhuðudu efni eða öðru jafngóðu skal tengja við frárennslikerfi með vatnslás.

Heimilt er að nota þrýstiþenslukur (lokað þenslukur).

40. gr.

Dælur.

Dæluhús og dæluhjól skulu gerð úr steypujárni eða öðru jafnhentugu efni, en dæluöxlar skulu vera úr ryðfríu stáli. Þó skal dæluhús vera úr stáli, sé notað heitara vatn í miðstöðvarkerfi en 100°.

Skýlt er að ganga þannig frá dælu, að ekki valdi óþægindum vegna hávaða. Á dælu skal vera merkiplata með áletruðum upplýsingum um samsvarandi þrýstihæð í metrum og vatnsmagn í lítrum á mínútu (eða m³/h), snúningshraða og verk-smiðjunúmer. Dælu skal fylgja línurit, er sýnir þrýstihæð og vatnsmagn.

41. gr.

Málun.

Allar huldar pípur miðstöðvarkerfa svo og burðarjárn, sem hulin verða, skal mála vandlega með asfaltmálningu, er þoli þann hita, sem kerfið er gert fyrir. Pípur í geislahitunarflötum má þó ekki mála.

Pípur skulu vera þurrar og hreinar, áður en þær eru málaðar. Hitatæki í ketilhúsum skal bronza eða mála með ryðvarnarmálningu. Miðstöðvarofna skal mála með vatns- og olíumálningu, en ekki bronza.

42. gr.

Einangrun.

Allar pípur í veggjum og gólfum skal einangra með ólífrænu einangrunarefni, sem sé að minnsta kosti 20 mm þykkt. Pípur í kjallaragólfi skal þó einangra þannig, að raufir þær sem pípur liggja í, séu fylltar með mjúku asfalt efni, sem blanda má þurru sandi í hlutföllum 1 hl. asfalt : 2 hl. sandur. Sýnilegar pípur í ketilhúsum skal einangra vandlega með ólífrænni einangrun. Bil milli pípa sé hvergi minna en 20 mm.

43. gr.

Sjálfvirk stjórnartæki fyrir olíuhitun.

Fyrir sjálfvirkar olíukyndingar skal setja upp reykrofa og vatnshitarofa við ketil. Við lofthitunarketil skal þó vera lofthitarofi í stað vatnshitarofa.

44. gr.

Sjálfvirk stjórnartæki fyrir kolahitun.

Á kolakýntum kötlum skal komið fyrir loftspjaldi, er stjórnin lofstreymi inn í brennslurúm ketilsins í samræmi við vatnshita.

45. gr.

Sjálfvirk stjórnartæki fyrir rafmagnshitun.

Séu hús hituð frá rafmagnshituðum geymum, fer um uppsetningu þeirra og frágang svo sem ákveðið er í gildandi reglugerð um raforkuvirki.

46. gr.

Sjálfvirk stjórnartæki fyrir hitaveituhitun.

Þar sem hús eru hituð með hitaveituvatni, ber húseiganda að setja á inntakspípu sjálfvirkan loka. Lokanum skal ávallt stjórnað af hitastilli í útrennslispípu, en auk þess af herbergisstilli eða veðurskynjara (útithermostat) eftir því, sem við á í hverju tilfelli. Slíkir lokar skulu gerðir fyrir minnst 7 kg/cm² þrýstingsmun, og mega þéttibelgir í þeim ekki vera úr kopar eða koparblöndu.

47. gr.

Mælar.

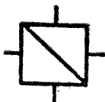
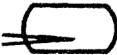
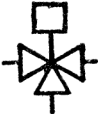
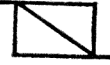
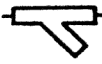
Á inntakspípur húsa, sem tengd eru kerfi Hitaveitu Húsavíkur setur hún upp mæla. Mælar þessir eru í eigu og umsjá hennar og er skylt að tilkynna tafarlaust, ef vart verður við leka eða aðra bilun í mælunum.

48. gr.

Um þrýstiprófun hitakerfa.

Þegar lokið er lögnum miðstöðvarkerfis og áður en pípur eru huldar, skal það þrýstiprófað að viðstöddum eftirlitsmanni hitaveitustjóra. Prófa skal með köldu vatni og 6 kg/cm² þrýstingi. Þrýsting skal mæla í ketilhúsi.

49. gr.
Tákn.

	Ketill		Dæla
	Forhitari		Framrennslispípa
	Baðvatnsgeymir		Bakrennslispípa
	Hitageymir		Loki
	Öryggisloki með lóði		Hreyfilloki
	Þrýstingisloki		Þrýstingisloki
	Öryggisloki með fjöður		Gólfistaofn
	Flotloki		Geislahitunarflötur
	Einstreymisloki		Geislahitunarflötur
	Stilliloki		Lofthitari
	Hemill		Hitamælir
	Þrýstiminnskari		Þrýstímælir
	Ofnloki		Sæld
	Loftskrúfa		Þensluker, opið
	Miðstöðvarofn		Þensluker, lokað
			Vatnmælir

50. gr.

Eftirlit og úttekt.

Áður en einstökum hlutum miðstöðvarkerfis er lokað, skal eftirlitsmanni hitaveitustjóra gert aðvart með hæfilegum fyrirvara og skal hann þá gefa vottorð um ástand (úttekt) lagnarinnar.

51. gr.

Viðurlög við brotum.

Brot á reglugerð þessari varða sektum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum. Með mál út af slíkum brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Nú vanrækir maður að vinna verk, sem hitaveitustjóri hefur fyrirskipað samkvæmt reglugerð þessari eða verk er ekki unnið á viðunandi hátt og er þá hitaveitustjóra heimilt að láta vinna það, sem þörf krefur, á kostnað aðila.

Skal þá greiða kostnaðinn til bráðabirgða úr bæjarsjóði, en innheimta síðan hjá aðila með lög taki, ef þörf krefur.

Reglugerð þessi, sem er samin og samþykkt af bæjarstjórn Húsavíkur, staðfestist hér með samkvæmt orkulögum nr. 58 29. apríl 1967 til að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 25. maí 1970.

Emil Jónsson.

Hallgrímur Dalberg.

REGLUGERÐ

um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Grímsey, nr. 120 14. september 1959.

1. gr.

Yfirskrift VII. kafla verði: Um lestagjöld.

2. gr.

21. grein reglugerðarinnar orðist þannig:

- A. Skip og bátar, 12 brúttórúmllestir að stærð og stærri, sem eru í eign manna búsettra í Grímsey og gerðir út þaðan til fiskveiða og flutninga, svo og önnur skip og bátar, sem gerðir eru út frá Grímsey a. m. k. tveggja mánaða tíma á ári, skulu greiða lestagjald einu sinni á ári, kr. 5.00 af hverri brúttórúmllest skips eða báts, þó aldrei minna en kr. 100.00 á ári.
- B. Önnur innlend fiskiskip, 12 til 50 brúttórúmllestir, greiði kr. 1.50 fyrir hverja brúttórúmllest í hvert skipti, er þau koma til hafnarinnar, en eigi skulu þau greiða lestagjald þetta oftari en tvisvar á sama mánuði, þó þau komi oftari til hafnarinnar.
- C. Öll önnur skip, er til hafnarinnar koma (nema þau sem undanþegin eru lestagjaldi skv. 20. gr.) skulu greiða kr. 0.70 lestagjald fyrir hverja brúttórúmllest í hvert skipti, er þau koma til hafnarinnar. Strandferðaskip, sem sigla eftir fyrirfram auglýstri áætlun, greiði hálf t. lestagjald.